

عنوان مقاله:

واکاوی هویت مکان سوم در رمان «خانالخلیلی» اثر نجیب محفوظ بر اساس نظریه «ری اولدنبرگ»

محل انتشار:

مجله لسان مبین، دوره 12، شماره 43 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

نسرین کاظم زاده - جهاد دانشگاهی

فرامرز میرزائی - هیات علمی دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

اصطلاح «مکان سوم» توسط ری اولدنبرگ، جامعه‌شناس شهری نزدیک سالهای ۱۹۹۰ ابداع شد تا مکانهای را تشریح کند که مردم را بدون برنامه‌ریزی، ناگهانی و به طور خلاقانه در جهت ساخت اجتماع دور هم جمع میکند. مکان سوم، مکانی عمومی میباشد که نه خانه، نه عنوان «مکان اول» و نه محل کار، به عنوان «مکان دوم» است. از این رو باغها، پارکها، قهوه-خانهها، کافیشاپها، رستورانها، کتابخانهها، مراکز اجتماعی و هر موسسه‌ای که باعث سلامت اجتماعی افراد بشود، به عنوان قلب سرزندگی جامعه و مکان سوم شناخته میشود. رمان «خانالخلیلی» نجیب محفوظ، دارای دو مکان محوری سوم یعنی قهوهخانه و کازینو میباشد که هر کدام نقش قابل توجهی در تحول زندگی دو شخصیت اصلی رمان (احمد و رشدی) دارد. این پژوهش بر آن است به شیوه توصیفی-تحلیلی و با تکیه بر نظریه ری اولدنبرگ درباره هویت مکانهای سوم به تحلیل ویژگیهای هویتی این دو مکان سوم و نیز تقابل هویتی حاصل از آن در رمان مذکور بپردازد. نتایج گویای آن است که قهوهخانه و کازینو دارای ویژگیهای هویتی منحصر بفردی مثل: خنثی بودن، همسطح کنندگی، جدی نبودن، گفتگو، دستیابی آسان و مشتریهای ثابت میباشد.

کلمات کلیدی:

هویت مکان سوم، قهوهخانه و کازینو، ری اولدنبرگ، خانالخلیلی، نجیب محفوظ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1189616>

